

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1373002/6

בית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב שלמה שפירא

המערער: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד יוסי נקר ועו"ד רחלי גרינברג)

נגד

המשיבה: פלונית (ע"י ב"כ טו"ר אלחנן רבינסקי)

הנדון: מאזן הנוחות לעניין ערעור על פסק דין לגירושין שסיכוייו נראים נמוכים וביצועם לא עוכב – אלו צווי הגבלה יוכל בית הדין האזורי לשקול עד להכרעה

החלטה

לפני בקשה נוספת של המערער, לשקול את החלטת ביה"ד שלא לעכב את ביצוע הגט עקב ההערה שנכתבה בהחלטת בג"ץ.¹

אכן למערער קיימת זכות ערעור. כנגד זכות זו עומדת זכות האישה שלא להיות מעוגנת.

בדונו בבקשה לעיכוב ביצוע על בית הדין הגדול לאזן בין הזכויות על פי עקרונות מקובלים ובהם סיכויי הערעור ומאזן הנוחות. כל עוד לא נהפכה ולא עוכבה החלטת בית הדין קמא, חיובו של הבעל לתת גט לא פקע. סירובו לסדר גט פיטורין בנסיבות אלו מעגן בפועל את האישה.

¹ בג"ץ 626/23 (פורסם).

בהחלטה נדחתה עתירת המערער נגד החלטתו הקודמת של בית הדין שלא לצוות על עיכוב ביצוע פסק הדין לגירושין נוכח הערעור עליו. בהחלטה צוינו החלטתו הקודמת של בית הדין "שלא להיענות לבקשה, לפחות לא לעת עתה", ודבריו: "כי אי היענות לעיכוב ביצוע החלטה על חיוב בגט לא בהכרח מאיינת את הליך הערעור וכך גם החלטה על קביעת מועד לסידור גט. כל עוד לא נקבע שבית הדין טעה בפסק דינו חובה עליו לנקוט באמצעים, כולל צווי הגבלה לצורך מימושו. עם זאת מי שיצא חייב בדין ובטוח שבית הדין טעה, זכותו לסרב לביצוע הגט בפועל, ובתנאי שישא בתוצאות הנובעות מסירובו", ולמרות טענת העותר לעניין מאזן הנוחות "כי יגרם לו נזק בלתי הפיך באם ימלא אחר פסק דינו של בית הדין, שכן מרגע שבוצע הליך גירושין אין טעם לערעור".

עם זאת בג"ץ העיר על דברי בית הדין "מי שימצא חייב בדין ובטוח שביה"ד טעה, זכותו לסרב לביצוע הגט בפועל, ובתנאי שישא בתוצאות הנובעות מסירובו" כי נראים הם כמתייחסים למבחן מאזן הנוחות וכי לעניין "בחינת מאזן הנוחות על יסוד שקילת התוצאות הצפויות למבקש עקב ביזוי ההחלטה השיפוטית אותה הוא מבקש לעכב" – "ביזוי החלטה שיפוטית אינו יכול להיחשב כחלופה לגיטימית העומדת "לזכות" מי שניתן כנגדו צו שיפוטי, ובחינת מאזן הנוחות לעניין עיכוב ביצוע אמורה להיעשות בהנחה שדחיית הבקשה משמעה שהמבקש יאלץ לקיים את הצו השיפוטי, ולא על סמך ההנחה שלא ייעשה כן ויספוג את הסנקציות שיוטלו עליו בגין כך."

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

סירוב לתת גט לאחר פסק דין עשוי להביא להפעלת צווי הגבלה ולחיוב הבעל במזונות מדין "מעוכבת מחמתו להינשא".

על פני הדברים, ובלי לקבוע מסמרות, סיכויי הערעור נמוכים. על כן יש לשקלל את הנזקים שייגרמו לכל מן הצדדים. ככל שסיכויי הערעור נמוכים יותר, יש להתחשב יותר בנזק שייגרם לאישה כתוצאה מהשהיית מתן הגט.

לפיכך, אין סיבה מספקת לעכב את החיוב בגט. עם זאת, לא כל צווי ההגבלה נמצאים באותו מישור תוצאתי. צו הגבלה – מאסר הוא צעד מרחיק לכת בנסיבות ענייננו. יתר צווי ההגבלה אינם בבחינת "מעוות לא יוכל לתקון" במישור מתן הגט. הבעל יכול להחליט כי הוא מעדיף את חוסר הנוחות הנגרמת לו מאותם צווי הגבלה, ובכל זאת לא לתת את הגט.

כמו כן, חיוב בגט מעורר את זכות האישה למזונות מדין "מעוכבת מחמתו להינשא". זכות זו אינה מאיינת את זכות הבעל לערער. אם הערעור יתקבל, עשוי הבעל להיות זכאי להחזר אותם דמי מזונות.

לאור האמור הבקשה לעיון מחדש נדחית בעיקרה, אך מתקבלת באופן חלקי. בשלב זה לא יוטל על הבעל צו הגבלה – מאסר. אין מניעה לשקול את ההגבלות האחרות וכן חיוב במזונות. נשקול גם הפקדת ערבות להבטחת תשלום הוצאות אם הערעור יידחה.

ההחלטה מותרת בפרסום בהשמטת שמות הצדדים.

ניתן ביום י"ד בשבט התשפ"ג (5.2.2023).

הרב שלמה שפירא

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה